קיז א ב מיי' פ"ו מהל' שחיטה הלי"ב סמג

עשין סג טוש"ע יו"ד סי

מח סעיף ח: ג מיי' שם (פ"ה) [פ"ו] הלכה ט סמג

שם טוש"ע יו"ד סי מא

סעיף ו: סעיף ו: קים ד מיי שם [פ״ו]

טוש"ע יו"ד סי' מב סעיף

קב ה ו מיי׳ פ״ז מהלי שחיטה הלכה ינ והלכה טו סמג עשין סג טוש״ע יו״ד סי׳ לו סעיף

ה: ז [מיי׳ שם הלכה טו

:נסב שמן:

שימה מקובצת

, משני צדדין שנקבה גם השנית: 3] דלא נקבה אלא

השנית: כן דלא נקבה אלא
האחת אי קופא: ג] כל
היכא דמצינן למימר:
ד] מתחלקין לסמפונות
בריאה בראשן וי"ל
שנכנסה: ד] מיבוע בוע

כמחט ומאז: 11 כשמערביז

:ן קורעת הריא׳ בצפרניו

מן ומישיבת האחרונים

נפסקו ההלכות הללו: ע] ישמעאל כהנא מסייע

כהני דר"י כהן היה דהיינו

. כ"ג ומסייע כהנים תמיד

:הוא עוזרן

ישמעאל

הלכה ז סמג שם

קיח ג מיי׳

ממ.

:עיין מוס׳ לעיל מד לו) [ע"ן מוס לעל מו. ד"ה היכי וע"ע מוס' ע"ז ז. סד"ה הנשאל], ב) [ל"ל רב אחת בר נתן כך איתה בהרח"ש וכ"ת מפרש"י ד"ה אבוהן, ג) ולעיל ט.ן, ולעיל מה: ע״שו. ה) [נפיל נוים. ע ש], ה) [תוספתא ספ"ט ע"ש], 1) [ג"ל ואת ח"ל רש"י הוריות ז: ד"ה כיון וכו" ואת החלב וי"ו יתירא להביא חלב שע"ג הדקיןן, ז) ל"ל בפירש"י . המנה וכ״ה שבאלפס, ה) [ל"ל כמחט], ט) ל"ל למאי דקאמר וי"ג ומאי ד' דקאמר, י) בק"א נוסף: לריאה, כ) בס"א: בערבייא,

תורה אור השלם

 זַבּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל
 בְּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל
 בְּנֵיו לֵאמר כֹה תְבְרֵכוּ ֶּשֶׁרֶ צֵּאני יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לֶהֶם: במדבר ו כג ואברכה מברכיף ימקללר אאר ונברכו בר בל מִשְׁפְּחת הָאֲדָמָה: בראשית יב ג

והקריב מזבח הַשְּׁלְמִים אִשָּׁה לִיְיָ אֶת הַשְּׁלְמִים אִשָּׁה לִיְיָ אֶת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על

הגהות הב"ח

(h) גם' למרוה להא קמיה דמר זוטרל: (ב) שם דתניא את החלב כל"ל ותיבת כל נמחה: (ג) רש"י ד"ה מכשיר כיון דבסמפונא רבה אישמכח:

לעזי רש"י

פנצ"א. בטן, הקיבה הראשונה של מעלי גירה. דובלו"ן. קפל של שומן בקיבת מעלי גירה.

מוסף רש"י

בעובי בית הכוסות. גוף הכרס שקורין פנצ"א ויש בו עובי שקורין דובלו"ן ותוכו עשוי כמין כוס, עובי בית הכוסות דופן כפולה ודבוקין הכפלים זה בזה שבת לו. וכעי״ז) לד.). מקוס יש בראש הכרס סמוך להמסס קרוי בית הכוסות שהוא כעין כוס ויש בו סביב עובי שני כפלים כפולים ודבוקים ובלע"ז רדובולי"ן ונמצא מחט מחובה באומו עובי וממוך עוביו אפשר לה שלא נקנתה כולו (כתובות עו:). מצד אחד. אין המחט נראה אלא מבתנים נווווו שלא ניקב אלא אחד הכפלים (שבת שם) מחובה בעביו ולא ניקב נקב מפולש (סובה שם). כשרה. שאין זה נקב (כתובות ווחו) שמבירו סוממו (וווח) צדדין. שהנקנ משני מפולש (שם) שניקבו שניהם (שבת שם). לסימפון גדול. אמלעי שנאומה

האוכלין אותה כמו שהיא: או ע"י

המאירין את העינים אף היא מסייעה

בארבעה. כשהאוח נלקח בדינר ריאה

סמנין.

כשמערבין ח סממנין

אוווא בוווא ריאה דידה

עובי בים הכוסות. בסוף הכרס שקורים פנל"ה יש בו שעשוי ככובע אבל דזיתא מבזע בוע. פירש הקונטרס ולמאן דחיים במחט חיים ושפת דופנו כפולה שתי דפנות אדוקין זו בזו ושומן מחברן וקורין

אוהשנית ויצאה לחלל הגוף: ערפה. ולא אמרינן היכא דלא נקבה אלא בעובי בית הכוסות אמצד אחד כשרה משני שאת האחת אי קופא לבר שנמלאת צדדין מרפה יולא אמרינן ליחזי אי קופא קופא שלה תחובה בדופן ופיה כולה לבר אי קופא לגיו אמרי התם כיון דאיכא בתוך הכרס ודאי מבחוץ נכנסה אוכלים ומשקים אימא אוכלים ומשקים דחקוה שנקבה את הוושט או כרס או דקין ההוא מחמא דאישתכח בסמפונא רבה ובאת לחלל הגוף ומשם חזרה ונכנסה דכבדא הונא מר בריה דרב אידי מריף יורב לעובי בית הכוסות ועברה כבר כולה אדא בר מניומי מכשר אתו שיילוה לרבינא את הדופן החילון ולא הספיקה קופא אמר להו שקילו גלימא דמרופאי ההיא שלה לעבור את דופן הפנימי דאי מבפנים באתה ועכשיו היא מתחלת קשיתא דאישתכח במרה אמר רב אשי כי לנאת דרך עובי בית הכוסות אין דרך הוינן בי רב כהנא אמר הא ודאי סימפונא נהט לנקב ונימא טרפה אלא ההופא ואתאי אע"ג דלא קא נפקא מירבל הוא דרביל ליה וה"ַמ דריקלא אבל דזיתא מיבזע מדקתני כשרה שמעינן מינה כל היכא סדמלינו למימר סמפונא נקט ועל בזע א"ר יוחנן למה נקרא שמה ריאה שמאירה כגון הכא די"ל דרך הוושט באת עד את העינים איבעיא להו לאכילה או ע"י הלום ועכשיו היא מתחלת לנקב סמנין ת"ש דאמר רב הונא בר יהודה אווזא ואפילו קופא לבר לא טרפינן: אוכלין ומשקין דחקוה. ומתוך הדחק נכנסה בזוזא וריאה דידה בארבעה ואי ם"ד לאכילה קופא שלה בבשר הילכך אע"ג דקופא לינקט בזוזא וליכול אלא ע"י סמנין אינקבה לבר הואיל ולא חזינן נקב יוצא לחוץ ריאה היכא דממשמשא ידיה דמבחא תלינז כשרה: הונא מר טריף. דקסבר או לא תלינן יורב אדא בר נתן אמר תלינן נקובי נקיב שלא נכנסה אלא דרך מר זומרא בריה דרב מרי אמר לא תלינן הוושט ונקבה כרס או וושט או דקין והלכתא "תליגן אמר רב שמואל בריה דרבי וילתה: מכשר. כיון דבסמפונה אבהו אבא מרישי כלי דרפרם הוה ואמר (ג) אישתכח אמרינן מי מיכוונה להכנס בסמפון זה אלא דרך הקנה נכנסה תלינן אמרוה (6) קמיה להא דמר זומרא בריה דרב מרי ולא קבלה אמר רב משרשיא והקנה וקנה כבד סמוכין זה לזה בהתחלקן סמוך לריאה וגם קנה הלב כוותיה דאבוה דאבא מסתברא דהא תלינז וקנה הכבד מתחלקין לסמפונות ה בראשן האחד וי"ל שנכנסה יבזאב מורנא פליגי בה רב יוסף בר דוסאי ורבנן חד אמר קודם שחימה פריש וחד אמר מסמפוני י) הכבד לסמפוני הנה הכבד ומשם עלתה לכבד דרך לאחר שחימה פריש יוהלכתא לאחר שחימה פריש: ר"ש אומר עד שתינקב: מאמר רבה הסמפונות: שקילו גלימא דטרופאי. שהאכילוה לכלבים: קשייתא. גרעין של תמרה: סימפונא. דכבד נקט ועל. דרך הקנה נכנסה דאי דרך הוושט נכנסה אינה ראויה לנקב כלום ולנאת משם ולחזור וליכנס כאן דרך נהב: ואע"ג דלא נפהא. שאינה יכולה לנאת דרך הסמפון כשרולין להוליאה לפי שהסמפון דחוק: מירבל הוא דרביל. על ידי נענוע שנענעה הבהמה בהליכתה ימים רבים נכנסה תמיד מעט מעט במקום דחוק שאינה יכולה עכשיו לנאת. מירצל לשון כברה שמנענעים אותה כמו אייתי ארבלא וקמרבל באלו מליאות (ב"מ כו:): מיבוע בוע. פוח) במחט ומאן דטריף במחט טריף נמי בהא: לאכילה.

נמי הכא ואם כן הוה דלא כהלכתא דקיימא לן הלכתא לו דובלו"ן: מלד אחד. שנקבה את דופן הפנימית ולא נקבה את כרבי יוחנן דמכשיר לעיל אבל נראה דאפילו רבי יוחנן במחט הוא השנית: כשרה. שחברתה מגינה עליה: משני לדדין. שנקבה דתלינן שבאתה דרך הסמפונות אבל קשייתא דזיתא שהם גסים ואינן יכולין לבא בריווח דרך הסמפונות

חיישינן שמא ניקבה הוושט וחזר ונכנס בכבד: בהגים נהגו בו היתר. ה״ה ישראלים וכהנים דנקט לפי שהקבה ניתנה לכהנים:

מאי מסייע בהני. דמשום פעם אחת לא היה קוראהו מסייע כהני: ותקדוש ברוך הוא מסבים על ידם. ולרצי ישמעאל לא אינטריך קרא להכי דפשיטא דמסכים

כיון שלוה להם לברך: ואברבה מברכיך. ואפילו כוכבים עוכדי

המברכים את ישראל מתברכין כדאיתא בירושלמי דברכות דההוא עובד כוכבים דיהיב שלמא לרבי ישמעאל אמר לו מלתך כבר אמורה פירוש איני לריך להחזיר לך שלום שברכתך כתובה מואברכה מברכיך: שאמר משום אבותיו מאי היא דתניא בו'. פירוש קבלה

היתה בידו של רבי אושעיא דרבי ישמעאל משום אבותיו התיר אבל לא מתוך ברייתא זו דקדק ולא גרסינן דברי רבי ישמעאל שאמר משום אבותיו אלא דברי רבי ישמעאל סתם דהא במסקנא מהפכינן ליה ומפרש דמשום אבותיו דקאמר רבי אושעיא היינו משום אבותיו וליה לא ס"ל רבי ישמעאל חלב הקיבה שאתה

והא דהאמר הכא שאמר משום אבותיו מאי היא היינו אותה ברייתא שהתיר אומר שהוא משום אבותיו מאי היא: להדוא

בר תחליפא א"ר ירמיה בר אבא עד שתינקב לסמפון גדול יתיב רב אחא בר אבא קמיה דרב הונא ויתיב וקאמר אמר רבי מלוך א"ר יהושע כן לוי הלכה כר"ש א"ל מלוך ערבאה קאמרת אין הלכה כר"ש קאמר כי סליק רבי זירא אשכחיה לרב ביבי דיתיב וקאמר א"ר מלוך א"ר יהושע בן לוי הלכה כר"ש א"ל חיי דמר דאנא ורבי חייא בר אבא ורב אסי איקלעינן לאתריה דרבי מלוך ואמרי ליה אי אמר מר הלכה כרבי שמעון ואמר לן אין הלכה כר"ש אמרי ואמר ליה אי אמר מר הלכה כר"ש ואין הלכה ואת מה בידך א"ל הכי א"ר יצחק בר אמי אריב"ל הלכה כר"ש ואין הלכה כרבי שמעון: ניקבה הקבה: אמר רבי יצחק בר נחמני א"ר אושעיא חלב שע"ג קבה כהנים נהגו בו היתר כרבי ישמעאל שאמר משום אבותיו וסימניך ישמעאל כהגא מסייע כהני מאי היא דתגיא יכה תברכן את בני ישראל רבי ישמעאל אומר למדנו ברכה לישראל מפי כהנים לכהנים עצמן לא למדנו כשהוא אומר ואני אברכם הוי אומר כהנים מברכין לישראל והקדוש ברוך הוא מברך לכהנים רבי עקיבא אומר למדנו ברכה לישראל מפי כהנים מפי גבורה לא למדנו כשהוא אומר ואָני אברכם הוי אומר מפי כהנים מפי גבורה לא למדנו כשהוא אומר ואָני אברכם הוי אומר כהנים מַברכין לישראַל והקדוש ברוך הוא מסכים על ידם אלא רבי עקיבא ברכה לכהנים מנא ליה אמר רב נחמן בר יצחק ימואברכה מברכיך ומאי מסייע כהני דמוקי לה לברכת כהנים במקום ברכה דישראל רבי ישמעאל

שאמר משום אבותיו מאי היא דתניאס ספאת פי כל החלב אשר על הקרב שלה שוה ד' לפי שהסממנין מעורבין בה: ואי ס"ד. כמות שהיא מאירה לינקוט אווז שלם עם הריאה בזוא וליכול ש ומאי דקאמר. הכי גרסינו ואי ס״ד לאכילה לינקוט בווא וליכול: היכא דממשמשא ידא דטבחא. אני שמעתי במילר החזה שמחוך הדחק היד קורעתי בלפרניו. וכמדומה אני בכל מקום שהוא יודע שיכול לחלות כגון נקב העשוי בסכין או שחלשה" מלמעלה בחזקה ואח"כ נמצא שם נקב: **והילכחא חלינן: מרישי כלי.** מריש דרשנין המשמיעין לעם את דבריו כשהיה דורש: **אבוה דאבא.** רב אחא: **דהא חלינן בואב.** דאמר בפ״ק _{(לעי}ל ט.) בא זאב ונטל את בני מעיים והחזירן כשהן נקובין אין אומרים במקום נקב נקב: **מורנא**. מולעת היולאה מן הריאה ונקבה: **קודם שחיטה פריש**. מן הריאה ונקבה

רבינו גרשום אי אחוריו לגאו ודאי אחוריו לא נקב שאין חידוד באחוריו אלא ודאי סימפונא נקט ועייל: מאי שוא מהא דחויא כו' מצד ילא נקב חוץ: משני צדדים דניקב עד ולא אמרינן ניחזי אי קופיה לגאו כו' כלומר למה מצד אחד כשרה ניחזי אי קופיה לבר אע"ג דלא נקובי נקיב ועייל וליהוי טרפה. התם איידי דאיכא אוכלין ומשקין כו' כלומר היכא דלא ניקב אלא מצד אחד אמרינן קופיה לגאו הוה ואיידי דאיכא אוכלין ומשקין דחקוה ואפכוה הופיה לבר אבל בכבדא קופיה לבו אבל בכבוא התם חזינן אי קופיה לבר אי קופיה לגאו: ההיא . השיתא דאישתכח במרה קשיותא דתמרי. אע״ג דלא נפקא מירבל הוא דקא . רביל כלומר הא ודאי גסה היא ולא מצי לנקובי אלא סימפונא נקט ועייל ולא אמרינן ניחזי אי יכלא עיילא דרך סימפון ואי לא מצי למיפק לא עיילא דרך סימפון אלא אע"ג דלא נפקא דרך סימפון הרי זה כצרורות דקין שבכברה שכוברין אותה ומרוב דוחק שכוברין אותה יוצאין הצרורות מרוב הדוחק ואם רוצה אדם להוציאן דרך אותו חור איז יכול להוציאז אף הכא אן כול לוויב אן אן יוכא נמי מרוב הילוך שהולכת הבהמה בכל עת מנענעה אותה קשייתא ונכנסה דרך סמפון: איבעיא להו לאכול או לסממנין כלומר שמייבשין אותה ועושין

. אלא לאו לסממנין דיקרה

היא לענין סממנין שאין יודעין בני אדם לעשותה

סממנין אחד מאלף: מי תלינן או לא תלינן כלומר מי אמרינן הטבח נקבה לאחר שחיטה דכשירה אי לא. דהא תלינן בואב כלומר זאב שנטל בני מעיים והחזירן כשהן נקובין אמרינן ואב נקבוה: מורנא. תולעת שמשתכח בריאה לאחר שחיטה ונקב בריאה ולא ידעינן אי קודם פריש מן הריאה ונקב קודם שחיטה וטרפה אי לאחר שחיטה: מלוך ערבאה קאמרת כו' אינו א' לשום גנאי אלא מאותו מקום: ואת מה בידך ר' זירא א"ל לר' ביבי בר אביי: כהנים נהגו בו היתר כו' ואי פרכת כהני מאן דכר שמייהו משום דהקיבה אזיל לכהנים. ומאי מסייע כהני כלומר כיון דלר' עקיבא ברכה לכהנים מפי הקב"ה. ר' ישמעאל

ונטרפה: **מנוך ערבאה**. הדר בערבייסי^ם: אין **הלכה כרבי שמעון קאמר**. לא אמר הלכה כרבי שמעון אלא אין הלכה כרבי שמעון קאמר:

ואם מה בידך. רב ביבי שייליה לרבי זירא: ואין הלכה כרבי שמעון. גמרא קא פסיק ליה. חובישיבה האחרונה נפסקו ההלכות הללו הפסוקות סתם בגמרא: כהנים. שהקבה ניתנה להם מאת זובחי הזבח נהגו בו היתר לאכלו. ומשום רבי ישמעאל נקיט ליה: וסימניך. שהוא

התירה ולא משכח בשם מי נאמר: ישמעאל כהנא מסייע כהני. ישתמיד הוא עוזרן ומיקל להם ולקמיה מפרש היכא: מאי היא.

היכא מסייע להם: ואני אברכם. רבי ישמעאל מוקי ליה אכהנים ורבי עקיבא מוקי ליה אישראל: ומאי מסייע כהני. הואיל ורבי

עקיבא נמי אית ליה ברכה לכהנים מקרא אחרינא: ב**מקום ברכה לישראל**. אלל ברכת ישראל דהכי עדיפא דמשמע שמתברכין הן עם השאר: